

עקבתא דמשיחא

הרבי של ירושלים וסמל המידות והענווה! - עובדות חדשות על הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זצ"ל!

אני אומר להם דבר אחד: שמירת העיניים!
לפנינו שיחה נדירה של איש האלוקים האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל ולו"ק מילה במילה: באים כמה בני אדם בהתמודדות: כבוד הרב עברו עלינו כך וכך, ואני אומר להם אין לך דבר שיעומד בפני התשובה, הם ראו בתיקונים על עיני שאין לו תקנה, אמרתי להם לא לא! לא לא! כל דבר יש לו תקנה, אמרו בזוהר ותיקונים כל העוונות יש להם האדמו"ר"ם והרב בעש"ט ע"ה הקל בכל התיקונים. הם אמרו כל העוונות יש להם תיקון אבל זה לא, ח"ו נועלים דלת בפניהם, אבל כל האחרונים אמרו יש תיקון. אמרתי להם כל דבר יש לו תיקון בתשובה, ואין לך דבר שיעומד בפני התשובה, קטן שנולד דמי, רק אני אומר להם דבר אחד: שמירת העיניים! אתם הולכים ברחובות, אתם נוסעים באוטובוסים, צדק המקומות מלאים שריו להו מריחה, צדק לשמור העיניים מהסתכלות, זהו דבר הראשון! ואח"כ דברים

עמדה חבורת אנשים ששוחחה על המצב ועל מה שמתרחש במדבר מצרים, על הקרבות שבין הברטים לגרמנים. הרבי התקרב לבני החבורה המשוחחת ואמר משהו בעניין. אחד הנוכחים התייחס אליו בגסות וצעק: 'מה אכפת לך מה מדברים פה? מה אתה מבין בכלל העניינים אלו? שוב למקוה ועזוב אותנו לנפשנו'. 'הרבי לא ענה דבר, רק פנה מהמקום אל ביתו. אחד ממקורביו שהיה לידו התפלא על שתקתו של הרבי. לאחר שעה, קרא לי הרבי וביקש ממני שאעלה לביתו של אותו יהודי ערעב שבת ואביא לו תרומה שהכין עבורו. 'אנתו, הסביר הרבי, לא צעק סתם כך. הוא כך התנהג משום שליבו מר ובביתו אין כול. משום שחייב קשים ומרים והוא זקוק לישועה. 'קח את הכסף הזה והבא לי אותו בלי לומר ממי זה'. כך אכן עשיתי, עליתי לבית של אותו יהודי, וגם כאן ראיתי שהרבי צדק. לאיש לא היה כול, ובני ביתו רעבו לחם. הבאתי לו את התרומה בלי לומר ממי היא, ופניו אורו'.

הרבי יכול לראות גם דרך הכובע...
"כבר כבחוים צעירים הנגנו להיכנס מידי פעם להתייעץ ולהתברך אצל הרבי, ושמו כפועל ישועות כבר נודע בכל ירושלים", סיפר מקורבו הרה"ח ר' מרדכי פריימן. "באחת הפעמים הראשונות נכנסתי עם חברי משיבת עץ חיים אל האדמו"ר, חבשנו את כובעינו והנמכנו את התיגורה כך שתכסה את המצח. מדוע? נהגו לומר שר' שלומק'ה יכול לקרוא מהמצח את כל העוונות והחטאים שלנו. חששנו אפוא שהרבי יביט לנו במצח והסתירו אותו עם הכובע. 'הרבי שם לב לאופן חבישת הכובע ולאחר שיצאנו שאל את מקורבו הרה"ח זצ"ל: רבי אליהו רות צדק! 'מדוע כבחוים באים אלי עם הכובע מונח על מצחם בצורה כזו מזוהה? הרב רות ענה: 'הם אומרים שהם חוששים שהרבי יקרא ממצחם את הרחוקים והטאיהם'. הרבי חייך וענה: 'תגיד להם שהרבי יכול לראות גם דרך הכובע'.

הרה"ק מזוועהיל זצ"ל

הרה"ק רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל (נראה מוסכה עיניו...)

הרבי נעט לא פה...
"אירוע אחד לא אשכח עד היום", סיפר הרב פריימן. "היה זה כאשר רציתי לשוחח יום אחד עם הרבי. בעצם הייתה זו הפעם הראשונה שבה היה לי עניין מסוים ורציתי לשוחח עמו ללא נוכחות אחרים. נכנסתי אל חצר ביתו והצצתי פנימה לראות עם הרבי נמצא, והנה אני רואה את הרבי מוטל על המיטה ללא ניע, פניו אדומות ולוחטות והוא בקושי נושם, כמו מעורף. עשיתי רעש והרבי לא הגיב. זה היה מרדף נורא ומפחיד, היצאתי חמוצה בריצה. ראיתי איש לא העזתי להכנס אל תוך חדרה פנימה, היצאתי החוצה בריצה. חשבתי מה אעשה, להזעיק רופא? להזעיק את אביו? והנה אני רואה איך מגיע מצבה הרחוב בנו האדמו"ר הקדוש רבי גדליה משה זצ"ל. 'רציתי אלו ואמרתי לו: משהו נורא קרא לרבי בוא ותראה. הוא הלך איתי, נכנס אל החדר, הביט לרגע ואמר לי: 'אסור להפריע, הרבי עכשיו לא כאן. הוא לא כאן. אל תפריע לו', יצא וסגר את הדלת. אמרתי לו: אבל הרבי נראה רעש טוב, והוא ענה: 'אני ידעא, ממתין קצת והכול יהיה בסדר'. הייתי נרעש והמתנתי ליד דלת חדרו. לאחר דקות ארוכות התעורר הרבי כמו מעלפונג, רבי גדליה משה אמר לי: 'עכשיו זה בסדר. זה דבר עש הרבי'. נכנסתי אליו והוא קיבל את פניו במאור פנים ובידידות רבה. שמע אותי בסבלנות, ייעץ לי והעניק את ברכתו'.

הדואר המרכזי להקב"ה
הרה"ח ר' פנחס לייביש הרצל שליט"א מוקני המשפיעים בירושלים סיפר: "אני עוד זוכר איך שהרבי מוזועהיל היה מגיע לכותל מידי יום ביומו לתפלת מנחה, ולפעמים היה שומע אף פעמים ביום לכותל המערבי. הרבי הקפיד לא להחטיר שום יום בכותל, והיה מתבטא שהכותל המערבי זה ה'חויטס פאסט', הדואר המרכזי להקב"ה. לא אשכח באיזה פשיטות וענווה ובאלו כבוד ואדמו"רות היה מגיע כאחד האדם לכותל ולא הסכים שיתלוו אליו בגאים ומשמשים, הרבי אף היה ממתין 'בתחנת האוטובוס' כאחד האדם, לפעמים אף היה מתיישב על המטריכה הסמוכה, אחד הפשוטים.

המדת זמירות לבל גלל
"הייתה לו רחבי עליית גג קטנה ופתוחה לחוץ, שבה הגיח את הריטיו ואת צורכי סוכתו. יום אחד הגיע מקורבו הרה"ח רבי אליהו רות לביתו, והנה הוא מבחין שכל הכלים צורכי הסוכה נעלמו מעליית הגג. הוא אמר לרבי: 'מה קרה להפצצים? הכול נעלם. האם יש מי שיוודע היכן הפצצים?'. הרבי חייך ואמר, 'פלוני תושב הסכונה ביקר כאן, הוא ודאי לקח את הדברים'. כיצד ידע? הרבי הסביר: 'אייתי שהלח עבר פה פעם פעמיים ליד חצר הבית, והציץ לעבר עליית הגג. חזקה על מי שכן הציץ, שהייתה לו כוונה בעיניו...'. הרב רות נזעם מהעניין ואמר: 'אני מייד הולך לאותו אדם ואדבר איתו שישב את הפצצים'. אבל הרבי ענה: הוא בוודאי לא עשה זאת מרוע לב, ודאי קרא הוא ללחם וללא פרנסה. אני לא מוכן שתיתקח לא את הדברים. רק זאת עשה, אביא לך כסף ולך קנה את הפצצים'. זה עקא ורבי לא אילתו רות היה מוכר כגבאי של הרב, לכן קראו לו (המספר הרב פריימן שליט"א) וביקשו שאקח את הכסף וימלא לאותו יהודי, אברר אצלו אם יש לו חפצי סוכה ורהיטים למכירה ואקנה אותם ממנו כחזרה. 'הרבי מאוד חשש שאותו גבאי יוכל ויתביש מהמעשה, והזהיר אותי וזהר והזהיר שוב ושוב, שלא ארמז שיש קשר בין הקנייה הזו לבין הרבי. אמרתי הלכתי לביתו של אותו אדם, והרבי אכן צדק. הוא זה שלקח את הדברים והעמיד אותם למכירה. אני קניתי אותם ממנו וחפצים שבו לרבי. ראו לא כמה בעיל מידות ממה, הנזר אף כבודם של גבאים.

מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל

הרבי והגרש"ז אויערבאך זצ"ל
הרבי ר' גדליה הלוי סגל שליט"א סיפר: מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל סיפר לי עובדה מעניינת, היה זה באחד הימים עת אשר צעד לתומו ברח' זוננפלד בירושלים, והנה הוא רואה לפתע ממולו את הרבי כשהוא נסחב על סולם על גבו. הגרש"ז ניגש לרבי ואמר לו דאין זה לפי כבודו לסחוב סולם ברחוב, הרבי ענה לו: 'הלא סולם זה הנני הולך לתקן מקוה טהרה, וצורך מצווה הוא' ואדרבא הוסיף הרבי לגרש"ז אויערבאך, 'אחוז גם אתה בקצהו השני ונסתובב ביחד עם הסולם לצורך המצווה החשובה הזו', ואכן כך היה שהגרש"ז עזר לרבי וכך סחבו יחדיו את הסולם ברחובות של עיר עד שהגיעו למקוה שם היה דרוש תיקון, לאחר מכן שח הגרש"ז בדרך צחות, כי חבל שלא היה אז מאן דהוא שיצלם את המחזה והריש"ה הזה, כמה חלה היה הלגנציה תמונה נדירה שכזאת איך שהוא והרבי יחדיו סוחבים סולם ברחוב לצורך מצווה! (תעובדות מפי זקני ירושלים וחסידיו הובאו בגליונות 'דורות' שעה טובה')

הרה"ק רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל (נראה מוסכה עיניו...)
אחרים שמו הקל, זה הראשון. ראשית התשובה שמירת העיניים! - היום ברוך ה' יש בעלי תשובה הרבה, עקבתא דמשיחא, אני חושב שרוח הטומאה אעכיו מן הארץ אפשר שהתחיל העניין, התיקון התחיל, בשביל כך מתעוררים בני אדם, מעצמם, באים בכל יום פה באשדוד, פלא, באים אנשים חבורות חבורות, יש להם ביכ"ג, אנשים באו אצלי אמרו רבנו אנחנו חוזרים בתשובה וצריכים התעודות. אני אמרתי להם שצריכים להניח קצת זקן, חתימת זקן לפחות, והיום יש להם זקן עד עיטורם, פלא עצום. אני לא אמרתי דבר זה, סוף דבר באו אצלי, חשבת שהם דברים רציני לעשות להם הידור... אמרתי להם ואינו מפריע אתכם בעבודה, אמרו, חס ושלום. אדרבה עוזרת אותנו, שמחתי ואמרתי ב"ה ישראל קדושים הם. וכן על זה הדרך. (מתוך 'דורות' בטאון יהודי מרוקו).

לו היית נלחמות נגד קיצור השמלות גדרת הגיוס רח"ל היתה מתבטלת

דבריו הנוקבים של מרן החו"א זצ"ל.
בספר 'פאר הדור' (עמ' יז, טז, לט, נג, פז), מובא כדלקמן: 'לפתע קם התז"א מכסאו, עיניו צופיות למרחקים, רוח הקודש מדברת מתוך גרונו: 'בנות ישראל, לו הייתן משקלות ודאנה בלב נטע להתייצב ואכן קיבל דחייו ולא נקרא שוב אף פעם להתייצב כאילו ששמו נשכח ונמחק מהרשימה בצבא. זמן קצר לאחר מכן נקראו לפני הגיוס. כל מי שחבב לקבל את ברכת הקדשו היה מקבל פטור מהצבא בהתייצבותו. סבא שלנו (אבא של אבא זצ"ל) נטס אף הוא לאותו צדק להתברך והצדיק אמר לו 'איון קען דיר האר געבען א גרינע בלט' = תרגום: 'אני יכול לתת לך רק פתק ירוק' - הוי אומר אני יכול לברך אותך רק בדיחוי. בהיותו, סבא ז"ל, בחור, כבוד, יתום שעבד לפרנס את המשפחה נלחץ מאוד ואמר 'אבל מה היה שתיקראו לי שוב?! וינה לו הצדיק שוב בכבודו' 'אך דין דיר מאר געבען א גרינע בלט'. לבית ברירה ודאנה בלב נטע להתייצב ואכן קיבל דחייו ולא נקרא שוב אף פעם להתייצב כאילו ששמו נשכח ונמחק מהרשימה בצבא. זמן קצר לאחר מכן נקראו אנשי חב"ד קדישא לשחות עם הצדיק בשפתיו האחרונות. בעומדם מולו בחדר החלו לבכות ואמרו לעדיק 'אבל מה היה עם סכנת גיוס בחורי הישיבות?' התרגום הצדיק בשארית כוחותיו ועקב: 'כל זמן וואס אידישע טעכער גייען אנגעטון בצניעות וועט קיין שום אידישע בחור נישט דארפן גיין צו ד' ארמיי' תרגום: 'כל זמן שבנות ישראל ילכו לבושות בצניעות לא ילך אף בחור יהודי לצבא.' (המעוונות לתועלת בלבד תוכל לפרט כתבת העובד טל 052-7446979.)

שלה תרומה נכבדה למלביץ פניו
"באחד מאותם ימים יצא הרבי מהמקוה, והנה בחוץ

כל הצרות באות מחמת פגיעה ביהודי! - והירות הגדולה של מרן הראב"ד הגר"י פ"ש"ר זצ"ל בכבודו של כל יהודי!

זעקתו המואבת של האדמו"ר משומרי אמונים זצ"ל! הרבי הקדוש משומרי אמונים זצ"ל אשר נסתלק מעמנו שנה האחרונה שח בכאב רב בפני מוציא הגליון על הפירצה הגדולה בלבתי נשים נשואות יראות ה' פאה נכרית! אשכן. כן בר דעת מתפלל כיצד לא ינתן לכסות את הראש בשביל צניעות דבר שהוא הוי"ק הגמור מן הצניעות! והתבטא הרבי זצ"ל בזה"ל: "הפאות הם הס"מ של דורנו!"

מה היה על מצוות כיו? ראש? יסוד? הדידות! הרבי משומרי אמונים זצ"ל

ספרה הרבנית ע"ה אמו של הרבי משומרי אמונים זצ"ל ואשת הרח"ק רבי אהרלה זצ"ל (שהייתה בת ביתו של הרח"ק ר' ישראל חיים ברוין זצ"ל) שכאשר היה בא זקנה הרח"ק רבי ישראל חיים זצ"ל לאיזה עיר או כפר, לא רצה להיכנס לבית המדרש להתפלל, ולקבל אנשים כנאות, עד שהלך ראש הקהל או השמש, מבית לבית, ואספו וקבצו את כל השייטלעך (הפאות), ושרפו הרח"ק בתנור, ורק אחר כך הסכים להיכנס אל בית המדרש! (מרי עץ אבות עמ"ק כ"ו). - כן היה אביו זצ"ל נמנע מקבלת פדיונות מנשים שהלכו עם פאה. וכאשר שמע על אחד מחתניו, שהיה גם כן צדיק מפורסם והיה מקבל פדיונות, ושמע שהוא מקבל פדיונות גם מנשים שהולכות עם שייטלעך - פאות, לא רצה לדבר עימו כל אותו הזמן, עד שיפסיק לקבל מהם פדיונות. (שם ל"ח).

רקידה גדולה סביב "הדלקה" של שישים פאות! פעם אחת אמר הרח"ק ר' ישראל חיים ברוין זצ"ל דרשת התעוררות ב"ניי פעסט" אודות הפאות, ולאחר הדרכתו הסירו שישים נשים את הפאות שלהם, ונתנו אותם לבעליהם, והם נתנו אותם אל הרח"ק זצ"ל, ועשה הרח"ק מדרה גדולה וזרקה לשם, והרב הקדוש עשה רקידה גדולה עם בעליהם של הנשים שהסירו את הפאות, והיו מרקדים ואומרים פסוקי הלל!

לא לפסוע על ראשי עם קודש עוד הזכיר הגר"י פ"ש"ר זצ"ל באותו מעמד התעוררות: יש כאילו שבהלוות או במאורות אחרים, דוחפים ובוטטים באנשים כדי לכבד את רבותיהם, ואינם מתחשבים ואינם יודעים כלל את מי דחפו כדי לבקש ממנו מחילה... דבריו שיצאו מלך טהור השפיעו מיד, וכבר לאחראות דרשה, ביקש אחד האדמו"רים - שהשתתף באותה עברה - מהאנשים המתלולים עימו, להיזהר לא לדחוף אנשים, כי העוון בזה גדול מנשוא...

עומק הדין של הפגיעה בזה"ל הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א סיפר כי הגר"י פ"ש"ר נהג לעורר פעמים רבות על החומרה שבעבירות בין אדם לחבירו. הוא מצידו בשמו, שכמה פעמים אמר לו מפורשות: שכל העבירות שבאות על האדם הוא מחמת העבירות של בין אדם לחבירו. הוא אף התבטא ואמר: הרי על העבירות של בין אדם למקום יום הכיפורים מכפר, והרי אנו נוהגים לקיים את העיניים כדון, והתורה מבטיחה: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם", ואין בכלל זה עבירות שבין אדם לחבירו, כי כן אמרו ז"ל (יומא פ"ה) עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו. וכאשר ר' הרפא ר' גמליאל ושאלו, והרי ידוע לי על כמה וכמה אנשים שצרות רבות פוקדות אותם מבלי שזכרו להם אם אי פעם הציקו ויצערו למאן דהו - השיב לו ברבנו שבתובה שזעזעה אותם: אומר אתה שפלאם זה לא ציער את חברו, אבל ישן שאביו או זקנו עד ארבעה דורות מלאנים ציערו את חבריהם, וכידוע שעד ארבעה דורות נושאים את עוון האבות... עד היכן עומק הדין בפגיעה בזולת.

הרב פ"ש"ר זצ"ל

משחקים באש ממש! יצונו כי הרב פ"ש"ר היה ביותר וחוזר ומזכיר תדיר על גודל הזהירות לא לפגוע בשום אדם מישראל, והיה מוכיח מאד על כך, ואמר שהוא מהדברים שפגיעים מהאדם גם בעולם הזה, ועומק הדין בזה הוא נורא מאד. ומי יימר כאשר הפגיעה היא בכבוד ת"ח כי אז היא מפליג מאד בגודל עוצם ההירות בכך, וכי אם העונש הוא רב וצפון לאין ערוך. ולא פעם התבטא בחומרה רבה על כך שאין האנשים נוהגים בזה ועוברים בשאט נפש על איסורים חמורים שבין אדם לחבירו, והרי משחקים באש ממש, כי איש לא ימצא מידת הדין של הפגיעה בתלמיד חכם ח"ו, אי שמרנו.

כל הצרות - נגישה של פגיעה ביהודי מרגלא היה בפומיה: כל מעלה, בעלמא דקשטו, הדבר הגרוע ביותר הוא הפגיעה ש"בין אדם לחבירו". יהודי אחד שכתפו עליו צרות צרורות בזה אחר זה, הופיעו אל הרב פ"ש"ר ושפך לפניו ליבו שאינו יכול לסבול יותר מצרותיו. לאחר הצלת התפוח כנה של הרב בצרותיו ובשרונו ליבו, ייעץ לו כמה הצעות כיצד יוכל להיפטר מצרותיו בצוה"ש"ל. עוד מדבר, נאחז הרב מעמקי לבבו ואמר לו בזה"ל: "מ'שטעפעט א אידן - חושב אני שהסבל הוא בעבור כך שנכשלים בפגיעה ביהודי, ומי יודע כמה שנים אח"כ סובלים מכך. ואם כן עיקר נעצתי בלעלי היותי היה: תחילה רחמ'ה ביקש מחילה ממי שפגע בו, ורק לאחר מכן יעשה מה שיעל, לו' יעזור לו במהרה (מפי בעל המעשה - מתוך הספר הנפלא 'אבן ישראל')."

ולוול בעשרות לאיים בגלל חומרא אחת... היה זה בעצרת התעוררות שניערכה לאחר כמה וכמה אסונות שפקדו את עם ישראל ה"י. התקיימה תפילה ציבור קורעת לבבות, ולאחר התפילות והתחנונים נתכבד מרן הגר"י פ"ש"ר זצ"ל לשאת מדברותיו, לעורר את הקהל על עניינם הצריכים תשוקה, הרב זעזע את הציבור בדברים חוצבים להבות אש, והתעבד במיוחד על שן שצריך לפשפש ולתקן בדברים שבין אדם לחבירו שבין אדם מלולים בהם - למען יסיר ה' חרון אפו מישראל. ברצותו המחמיש עד כמה לא מרגישים - אפילו יהודים המדקדים במצוות - ואינם מקפידים במצוות שבין אדם לחבירו, ולעיתים גורמים צער ובלב לזולת, וגם לאלמנות שבורות, הכל בגלל חומרא אחת - סיפר את העובדה הבאה. שנסאר חקוק עלב אלפים מישראל שהשתתפו באותה בעצרת התעוררות: וכה זעק בסערת נפשו: אחד הדברים היסודיים בהם עלינו להשתנות ולשפר הדינו: זה מנת להסיר חרון אפ מעלנו הוא בדברים הנוגעים לזולת היינו "בין אדם לחבירו", הפגיעה בין במונים ובין גופים ובכפנס על אחרים הם מהדברים שמעוררים ביותר חרון אף, וביותר צריך להיזהר שלא לפגוע באחרים, תוך כדי שרוצה לזכות בהיודים או בעניינים חשובים או אפילו במצוות ששלטא מכן פגיעה לאחרים, וכאן נתל דוגמא מוחשית ממה שקרה בירושלים: היה עובדא באחד שבטא לאשה בתה של אלמנה, והאלמנה וישבת בדרך בניהא. לקראת חג הסוכות באו החתן ואשתו לבית האלמנה מיום ראשון של חג הסוכות, כדי לשמח את ליבה. בליל החג ראתה החתנה המדקדק במצוות, והסוכה אינה מסוככת לחומרא לפי דעתו. כיוון שכן נגע את עצמו "לחומרא" מלאכול כל אותו יום ראשון של חג סוכות וכו' שאינה מהדרת לדעתו, ותיכף במוצאי יום סוכה לא טעם ולא ברח בחזרה לביתו, והרגשתו טובה הייתה עליו שמהדר ומדקדק במצוות הוא, אך זאת שמה ולא הרגיש שבצילה של חומרא זה עבר על שן כמה ועשרות לאיים מפורשים בצער שציער את האלמנה מחמת חומרא נאה זו... לאחר תיאור מאורע מצער זה, השתין הרב לעורר ולהתריע לדקדק במצוות שבין אדם לחבירו, כי כמה וכמה איסורי תורה תלויים בה, ולפעמים דוחים עיקרי תורה עבור דקדוק קל או חומרא והידור, ה"י!"

לכבוד מועד עקבתא דמשיחא! בליל ל"ז בעומר תשע"ג, התקיים כנס המונים על נפגעי האינטרנט ל"ע, ונשא דברים הגה"צ מו"ה חיים מאיר הלוי וואנר שליט"א, בנו של צ"ש"ל בעל שם הלוי שב"ח, והאריך בדברים חוצבים להבות אש, על ריחוק האדם מהקב"ה כשצופה באינטרנט, ורואה דברים אסורים ח"ו. ואמר שזוהו הפירוש בפרשת חומרה (ויקרא כ"ו, כ"א) ואם תלכו עמי קרי וגו', ורש"י שם, וז"ל: רבותינו אמרו עראי, במקרה, שאינו אלא פרוקים, עין תלכו עראי במצוות. עכ"ל. וזהו משמ"ש שיש לו אינטרנט שפלו, שנופל ח"ו באיסורים, והסתכלות אסורות רח"ל, שעושה המצוות עראי, שבבוקר קם בזריזות, ואפילו לומד לפי התפילה, ואח"כ תתפלל בכונה, ועובד ה', ואחר כך הולך למקום עבודתו, וכדומה, ועובד שם היצה"ר ע"ה האינטרנט הפרוץ, ולא את הקב"ה, וזהו ממש "עראי במצוות", פעם כן, ופעם לא. וזה צפק משה רבנו ברוח קדשו לפני פסירתו, ואמר בפרשתו (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתו, וסרתם מן הדין אשר ציינתי אתכם, וקראת אתכם הרעה באחרית הימים, כי תעשו את הרע בעיני ה' להכעיסו במעשה ידיכם". והכוונה "במעשה ידיכם", היינו כפשוטו, ה"ה: כל הליכים המשחיתים למיניהם, אייפון, וכדומה, שבמעשה ידיכם היינו בלתי צרי על מקלדת האיפון, אתם מנעושים חיל ה', וזהו פשוטו כמשמעו "להכעיסו במעשה ידיכם", ה' שמרנו. ואח"כ סיים הרב וואנר שליט"א, שרובו הקדוש אמר לפני פסירתו שלא נהנה מעולם הזה אפילו באצבע קטנה, (כתובת ק"ע ע"א), ובזמננו לא דורשים דרגה כזה, אלא שנוכל כל אחד לומר להקב"ה אחרי מהו ועשירי שנה של, שלא לחצנו על המכשירים הטמאים לראות דברים אסורים ח"ו, אפילו באצבע קטנה, אכ"ר. ויש להוסיף בסי"ד לדברי הרב וואנר שליט"א, הנ"ל, שהנה ר"ת "להכעיסו במעשה ידיכם", "לבי", רמז ש"ע"ז זה שלוחן במקלדת האיפון לראות דברים אסורים, זה משפיע לו גם על הלב של רש"י מנוחתו, ומכניס ח"ו להקב"ה, וכמו שאמרו ז"ל (ש"ש מנדר ט"ו, ל"ט) עין גורא ולב גורא וכו', וס"ת "להכעיסו במעשה ידיכם", גימטריא נ"א, רמז למה שמעתי פעם מכן "אדמו"ר משומרי אמונים בעל חוקי חיים זצ"ל, ש"אינטרנט" נטויקוון "ביצ'נטיע" לון שערי ט'ומאה", (פירוש מתחת ל' שערי טומאה, שזה יותר מרעה מחמישים שערי טומאה), ולכן ה"ה: "להכעיסו במעשה ידיכם", עולה נ"א, רמז ש"ע"ז שכלכיס הקב"ה במעשי ידיו, היינו בלתי צרי על המכשירים הטמאים, מגיע לנ"א שערי טומאה ר"ל. עקבתא דמשיחא! הכן ובינתיב בני ברק.

מכתבים עתודות

העיניים והכל בזכות המחשב. תכתב על זה ולא תרפו כי היצה"ר מנצח פה בגדול. לכבוד העלון החשוב עקבתא דמשיחא. הבטחתי לפרסם, היה לי צרה נוראה שכל היה לי דרך בדרך הטבע לצאת מה, היה הכל סגור וכל הצדדים, הבטחתי לתת צדקה לעלון כמניין השם של הצרה וברוך ה' נושעתי בגדול, ממש יוסי ניסים. היה לי עוד איזה צרה שתייתי צריכה אישור מיוסי שיסיכים לזה. משהו שהיה גזירה בין חיים למוות חיוני מאד, הבטחתי צדקה כמנין 'לב' שה' יטיב ליבו של זה ובעז"ה הכל יסדרד על צד טוב. הדיצה בעולם שם. ירושלים.

לכבוד גליון החשוב "עקבתא דמשיחא" ב"ה שזכית לראות ישועה - שאבדתי צ"ק גדול של כמה אלפים, ובי"ה מצאתי..., והנני מצרף כאן \$ 100 בעד העלון, וקא לשלוח הגליון של חודש אדר ניסן, אם אפשר אפי' רק שלוש עותקים.

לכבוד העלון הבטחתי לתת ל"ח לזכיר הרבים לעלון. אם הבדיקות טובות, ויצאו טובות. בברכה. וש. ביתר עילית. לכבוד העלון החשוב! הבטחתי שאם אמצא עבודה עד פסח אחרים לכם 100 ש"ח, ואכן מצאתי ב"ה עבודה טובה. מצרף בזה 100 ש"ח תודה רבה! דבקא דזמני. ביתר עילית. לכבוד עקבתא דמשיחא. ה' יברך אתכם, תמשיכו לעשות חיל ולזכות את הרבים, הבטחתי לתת 50 ש"ח לצדקה במידה ואושעה וב"ה נושעתי. שיהיה לזכויות הרבים. בברכה יישר כח גדול תעלו ותצלחו. ויהי א. ירושלים. לכבוד עורך העלון החשוב, שמזכה את עמ"ה להשי"ת לשוב הבטחת האמת הצרופה, והסברתי דרך ה' היפה. א. מצרף כאן ממני אליכם מנחה, שנדרתי שאם אקבל הנחה מהערייה הנחה, למותר לציינו שזה אושר. ב. פגשתי 3 חברות מהלכות נחצת 2 עם פאה ואחת עם מפתח. נגשתי לזאת עם המפתח לחצת לחצת, והספמתי שמקדשתי היא ש"ש בלבתי - היא חייכה בשמחה איתנה. תודה. המשכתי בדרכי שמעלייה היא חייכה לי וסיפרה שבדיק התלבטה אם לקנות פאה לפחות לאירוע או לשבת, כ"כ קשה, ויחידה היא בשמחה! ואז נגשתי את כמלאך משמיים והרגשתי שפה' ואמר לי דרך: אני לא מרשה לך ביתי, עוד קצת התאפקה! גיבורת רוח שכמתן כולי מלאך התפעלות מכן, איך בעזר את עומדת איתנה, ולבואי שבזכותך מתקרבת הגאולה! ה' יתן לך כוחות ולשכוחות. ג. לכל המעוניינת לקרוא להתחזק ולתרוש, יצא ספר בשם, "לפני שיהיה מאוחר" סיפור חיים אישי אותנטי ומפעים (של ל.ח. פולוקובסקי) עם מסר עד וזקב ביותר. א.א. ירושלים. לכבוד מועד גליון עקבתא דמשיחא! נוכחתי לראות כי המדור "מכתבים ותגובות" שבגליונם הינו מקום שבו אפשר להרעיע על ענייני קדושה או לחוסק ע"י סיפורים וכדו' והוה דבר נפלא ומעניין אם יש עוד מקום כזה בעולם.

ובכן רציית להעיר כי קיימת תופעה, בעיקר בחנויות ירקות, לכסות את הקביות של העליון הדוכנים במראות, ופ"ה ש ששאלתי זהו בשביל שיהיה נראה כאילו יש שפז מורחב בחנות. אלא שלתכסיס זה יש קוץ בציוד כי אם עד עכשיו ידענו שבמקומות כאלו שהמציאות של גברים נוישים ביחד מאד מצויה אזי מנעלה הסבת נשים אל הקיר למימית העיניים, מעתה נפל פיתא בבריא כי אדרבא באופן זה נלקח משטח זה של הקיר להחליף את מרחוב הריאה של האדם לתוך החנות ואדרבה יכל האדם ע"ה לתפוס ראייה בדרך גניבה וד"ל. ובאתי לעורר אם יוכלו להימנע מכן.

המכתב: ברוך ברושקו. בני ברק. לכבוד מכתבים למערכת. מסופר בגמורא על אחד מגדולי עמי"ה שביקש שיספידו אותו לאחר תפילתו עד שיהעם תעורר לבכי - זוהי למעשה מטרות ההספד להתעורר ללמוד מדרכי אותו צדיק שפגש בגוונוהו ללמוד מדרכיו. כך היה הגאון הצדיק ר' יעקב יוסף זצוק"ל שהלך לעולמו לאחר יסורים קשים ונטטר בשעה הכסופה הזו לאחר חצות ביום שישי האחרון, גדול אדיר היה. אויל לא רבים ידעו על גדולתו העצומה, הוא היה מוכה הרבים גדול, בכל מצב הקפיד לא להחסיק שום שיעור אפילו ששלחה במחלה והיה במצב אנוש של חסר כוח שיעור אפילו ששלחה במחלה מספר יסוד שפעם היה צריך ללכת לשיעור ולא היה רכב אמר לו יש לי רק אפונעו והרב העצום הקדוש הזה אמר לו: אמר מה הבעיה ניסע באפונעו! כך שם את הקסדה הארוכה לשיעור, זוהי גדולתו! גדולתו העצומה שלא חש על כבודו כלל רק על כבוד שמים. פעם אמר לו אדם שלא הצליח לתפוס אותו, ואז הרב אמר לו לא איתו לא השגת? אז הרב אמר שלום לכל ילד ברוח... גדול וצדיק היה. איש אמת ולא חת מפני איש. אלא הוציא מפני אף פעם מילה שאינה אמת גמורה העיד עליו בנו לאחר הפטירה: זכב אלא שכל בנותיו וכלותיו הולכות בכיסוי ראש מלא. ללא שום זיופים! אנא, ללמד מדרכי, די לאסונות, די לצרות, די לעיבותי, די לאלמנות, די מתי נהיה כשה אובד? בקש עידי, כי מצוותך לא שכחתי! בעל שם ירושלים. עבוד גליון עקבתא דמשיחא! מצרף לכם בזאת צ"ק ע"ס 200 ש"ח עבור צדקה שהתנדבתי לתת לכם באם אישועה בכמה עניינים ותהיה לקל תמדי שמדרכי שאמרת בזכות הרחוקי התשובה שיהיו לאנשים מהגליונות, והקבלות שיהיו לאנשים, נושעתי באותו ענין שיהיית צריכה. ומכאן חיסוק גדול שרב פעלכם בשמים ועבודתכם רצויה. אנא פרסמו דברי אלו לחיוק הרבים אך בעילום שם. א. חולק.

יבא יעקב שלום! - המשך עובדות על שר התורה והיראה הגה"צ רבי יעקב יוסף זצ"ל; רוב העובדות נוסרו לנו ע"י בנו הרב"ג רבי משה יוסף שליט"א ומקצת ממוקדו הרב"ג רבי אבנעם בני שליט"א

בגופו זרם דם של שולחן ערוך היה בקי בש"ס ובפוסקים בצורה נפלאה ביותר, את כל 4 חלקי ה"ש"ע ידע על בוריה, עד כי אפשר לומר עליו שבגופו זרם דם שו"ע. בכל נושא שהיית שואל אותו היה עונה במדויק ומצטט את המקור כולל סימן וסעיף, ואם היה מופיע כמה פעמים בש"ע היה מציין בדיוק את מס' הפעמים והסימנים.

כל המזכה את הרבים - מי שמע מאת מסר את כל חייו למען זיכוי הרבים ורצה את כל גודל מסירות נפש לזכות את הרבים, הזמן היה רץ ממקום למקום בשביל למסור שיעורים ולזכות את הרבים, זה החמיל בשיעור הלכה קצר אחרי הניץ והסתים בשעות הלילה המואחרות. בשנה וחצי האחרונות הכל ראה את גודל מסירות נפשו לזכות את הרבים למרות מחלתו, הוא הגיע למצבים שהמחלה התפשטה לכבד, וזה היה שורף לו את הדם בגוף. הוא היה מגיע למצב של חולונגין 7-8 עד כדי כך שבשביל שהוא יעבור את הכביש היינו צריכים לעצור את התנועה. למרות זאת הלך ונתן שיעורים גם במצב קשה זה. אחרי טיפולים כשהיה יום שלם בביה"ח היה יוצא ישר לשיעור.

גדולה הנכנסת אורחים! - הרה"צ ר' מנחם מגדל מונדרר זצ"ל אדמו"ר מקאסוב ירושלים שנתלך מעמנו! דמות קמאית המהלך בצידי דרכים, המאיים באנשי ירושלים בקביאים בכל התורה, והולכים בפשטות עצומה ללא שום גינונים - היה הרה"צ רבי מנחם מונדרר זצ"ל. בקיא היה בש"ס ופוסקים ובספרי קבלה כמו בשאר ספרי חסידות. וזכה להעביר מדור לדור לחברים מקשיבים וחסידות שהקימו לשם זה, ומגדול פשטותו והכירו עליו שהיה שניה רבות משמש כמגיד שיעור בישיבת סאטמאר, או בויז'ניץ מאנסי. ובעוד קהילות רבות שהיה מגיע מלמדס ומחזקס.

עמוד החסד של ירושלים היה. עמד לפני שחללו כל אורגני החסד החשו' לאש"ל בשבתות וימים טובים, הרי שהיה הוא בבחינת הנחשון הראשון שהקים ממש במסירות נפש עצומה בית הנכנס אורחים, לכל דיכפין וכו' נפש וכן מהשיבות הקדושות, ואת כולם היה מקבל בסבר פנים יפות, כשהוא בעצמו מאמיל ודואג לכל נצרך.

עמוד החסד של ירושלים היה. עמד לפני שחללו כל אורגני החסד החשו' לאש"ל בשבתות וימים טובים, הרי שהיה הוא בבחינת הנחשון הראשון שהקים ממש במסירות נפש עצומה בית הנכנס אורחים, לכל דיכפין וכו' נפש וכן מהשיבות הקדושות, ואת כולם היה מקבל בסבר פנים יפות, כשהוא בעצמו מאמיל ודואג לכל נצרך.

עמוד החסד של ירושלים היה. עמד לפני שחללו כל אורגני החסד החשו' לאש"ל בשבתות וימים טובים, הרי שהיה הוא בבחינת הנחשון הראשון שהקים ממש במסירות נפש עצומה בית הנכנס אורחים, לכל דיכפין וכו' נפש וכן מהשיבות הקדושות, ואת כולם היה מקבל בסבר פנים יפות, כשהוא בעצמו מאמיל ודואג לכל נצרך.

עמוד החסד של ירושלים היה. עמד לפני שחללו כל אורגני החסד החשו' לאש"ל בשבתות וימים טובים, הרי שהיה הוא בבחינת הנחשון הראשון שהקים ממש במסירות נפש עצומה בית הנכנס אורחים, לכל דיכפין וכו' נפש וכן מהשיבות הקדושות, ואת כולם היה מקבל בסבר פנים יפות, כשהוא בעצמו מאמיל ודואג לכל נצרך.

בטוהיו כי בני יצא לקראת חכם יעקב ועובדא איהו ע"ה ע"ה ר' יחזקאל אהרן משכונת רמות ב-ים, הלה היה לו ילד בן 8 שלא היה מסודר בת"ת. ערב אחד הוא דן עם אשתו על הילד שלא מסודר בת"ת, ולא ידעו מה לעשות. לאחמ"כ בשעה רבע לתשע הלך לישון, לפתע בשעה תשע נשמעו דפיקות בדלת, הדלת נפתחה, והנה אבא עומד בדלת, אותו אדם נבהל, אבא שואל אותו: הילדים מסודרים בת"ת? שאל אותו האבא של הילד מי שלח אותך אלי? ואבא ענה: חב"ה...! ואז האבא של הילד סיפר לו מה קרה לפני רבע שעה, מיד אבא שב לעיניו עיניו כמה ט"ל, ואבא סירד מקום לבנו בת"ת. ולאחר מכן עבר ללמוד באבא של הילד, ונעשה ת"ח גדול ומתמיד עצום, עד כדי כך שבמלחמת שלום הגליל לא ידע שפרצה מלחמה, ונפטר בגיל 29, ואמר האב לאחר פטירת האבא: בטוחים שבני יצא לקראת חכם יעקב.

אמת ללא שיהי! היה רב מגדולי הדור אשר היה לו דין תורה ולא היה מוכן לדון רק אצל אבא. יום אחד השמש שר אתו רב הגיע לאחר השיעור של אבא עם פלאפון פתוח באומרו שהרב רוצה לדבר עמך, אבא לא התבלבל, ואמר לשמש: תגיד לרב שאסור לשמוע צד אחד שלא בנוכחות הצד השני ואני לא מוכן לדבר, והלך (יעקב) לדרכו!

הוציא את השוטר מבית המדרש פעם אחת היה יושב ללמוד בחדר הסמוך לבת הנכנסת ופתאום נכנס בבחלה וירצה גדולה בחור צעיר והבין חכם יעקב שהוא מבוהל וקם מיד, והנה, אחרי הבחור נכנס שוטר שהיה רודף אחר הבחור, וזאת הייתה סיבת הבחלה, והסובבים פחדו מהמתרחש כל השוטר צעק. חכם יעקב בא לעבר השוטר ויעצרו בידו, ואמר: קודם תצא החוצה, לא כך מתנהגים בשבת ה'! והואצו בעל כרחו! והרגיע את הבחור, ודבר עימו שלא יתעסק עם מי שאין צורך להתעסק, וכך חלצו מן המיצר.

עודת מו"ן הגרש"ז אירערבך זצ"ל ברכות השחר היה לוקח לו בין 10 דקות לרבע שעה! והיה מברך לאט לאט ובמתינות, וכל התפילה שלו הייתה כמנהג מעות, וכמ"ש המשנ"ב בס' נ"א (ס"ק כ') שצריך להוציא התיבות מפיו כאלו מינה מעות, ע"ש, וכל זה לצעירותו, וכפי שאמר הגרש"ז אירערבך זצ"ל לאביו יבלט"א מו"ן הגר"ע יוסף שליט"א: אם יש לי מתמיד בישיבה זה הן של כבודו וזה היה בגיל שבע עשרה שנה. פאה נכרית! גורמת מחלות רח"ל!

אבא זצ"ל התגדר מאד לבישת פאה נכרית, ופסק ש"פ דין ההולכת בפאה נכרית עוברת על איסור גמור, וגם הפוסקים שהתירו פאה נכרית התירו פאת שכל מי שרואה יודע שמדובר בפאה נכרית, אבל בפאות שלובשים היום כו"ץ יודו שאסור. אבא אמר כמה פעמים שכל המחלה הנוראה זה בגלל הפאות, (וכשהיא נירדת איננה מבחינה ה'). אבא פסק הלכה למעשה לאדם שתומך באברכים ת"ח שאם הוא יודע בבירור שאתו אברך יקנה בכסף פאה נכרית, שלא ישתן לו, אלא עדיף שיתן את הכסף לאברך שאשתו מכסה את ראשה ומסתפחה או בכובע כדתי, או שיתן לאברך (שאפי' אם אשתו הולכת פאה) ע"מ שלא יקנה בכסף זה פאה נכרית! - אחרי שהיה את הפרשה המסוימת עם השער של העבודה זה בפאות, אבא שמע כי אחת הקופות צדקה הגדולות נתנה "הכשר", והוציא מיד פסק שאסור לתרום כסף לאותה קופה. בגלותו דערב רב

Advertisement for 'Sema LeB Mibkashim' featuring a portrait of a man and a book cover. Text includes: 'שמה לב מבקשים', 'בשיר ושבה לבורא ב"ה יצא לאור בשעה טובה הספר אשר רבים ציפו לו "הצדיק הפלאי" ב' כרכים במ מובא עובדות פלא (רובם מתפרסמות לראשונה) ומוספת חיים של הצדיק הנסתר הבלתי נשכח רבי יוסף וולטר זצ"ל. הספרים הינם על נייר כרומו יבסעני ומשובח. הכמות מוגבלת, וכל הקודם זוכה! ניתן להשיג בירושלים וכלל הארץ טל': 02-5328911 בני ברק ואזור המרכז: 05276 53662 אלעד פתח תקוה והאזור: 0545 805741 ביתר: 05731 57539 צמת: 04 6922739 נ.ב. כל הטלפונים ללא יוצא מן הכלל מיועדים לרכישת הספר ואין להתקשר אליהם בהקשר לגליון.

Advertisement for 'Lehazmanot B'Safon' featuring a portrait of a man and a book cover. Text includes: 'להזמנות בטלפון - 02/5328911', 'כל זמן שלא פותחים אני אמשוך לדפוק - הגה"ק רבי שמואל דרוז זצ"ל! את העובדא שלפנינו שה בנו של הרב דרוז בעת שהגיע לנחמו על פטירת אביו מו"ן הגה"ק ר' אלישיב זצ"ל: קרוב לארבעים שנה מדי שבת בשבת היה מגיע אביו הרב דרוז לתפילה וותיקין בכותל המערבי. לא קור רוח ולא גשם ולא חום ושרב עצרו אותו משמוך צקון לחשו לבואר עולמים בהתרת רחמים הכלל ועל הפרט. באחד מימי הגשמים שגשמו ועף ניתכו ארצה, ראהו בנו עומד להתכונן בשבת בעלות השחר: לצאת לתפילה בכותל, מיד פנה אליו בנו בשאלה: אבא למה לך לצאת ואתה מונגר ועלול ליללה להצטנן? וענה האב הגדול בתשובה לבנו: כשתהן אין לו היכן לישון ואביו זרקו מהבית ובחזק קרן גשמים, אז מו עושה הן מוחסר ברייה הולך ודופק בדלת אביו עד שיפתח לו האב ברהמיו ואינו מרפה עד שבסוף ודואר האב יפתח לגדול הצפרות בנו, אם כן או גם אנכי אלך לדפוק בשער הרחמים ולא ארפה עד שהאב ירחם ויפתח, אין ברייה כל זמן שלא פותחים אני אמשוך לדפוק בדלת - סיים האב את תשובתו.

הכתובת לסייע לגליון זה: ת.ד. 57194 ירושלים